

ærede Minister har jo selv siddet som Medlem af et Fællesudvalg, hvor det netop blev fremsat, at der ikke vilde være det mindste i Vejen for, at man kunde komme til en Overenskomst. Hvis der virkelig er Lyst fra Regeringens og Flertallets Side, vil der være en tilsvarende Lyst fra vor Side.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at ned-sætte om Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Udvalget om Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilleg til de nugæl-

dende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: De Ændringer, man fra vor Side i forrige Samling stillede til dette Lovforslag, vare i og for sig ret omfangsrige, men det var dog ikke, fordi der egentlig var saa stor Uoverensstemmelse i Realiteten. Dette Lovforslag nyder jo en vis Tillid fra alle Sider, man ønsker det gerne fremmet, man ser gerne disse Regler om den mellemkommunale Beskatning ført ud i Livet. En Del af vore Ændringer i forrige Samling vare derfor mest af formel Natur, og det vil ikke blive vanskeligt at komme til Enighed om dem. Men der er paa den anden Side nogle slemme Anstødsstene, der er et Par Punkter, som ganske sikkert vilde volde Vanskeligheder. Det ene Punkt er det, som det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) allerede har nævnt, nemlig Tilskuddet til Kommunerne. Hele denne Talen om Tilskud til Kommunerne har i mine Øjne fra den første Dag, Forslaget blev fremsat, og til Dato været en urimelig Misforstaaelse. Men det har ikke undret mig saa meget, at man har, om jeg saa maa sige, svælgnet i denne Misforstaaelse, naar man erindrer, at Tanken derom fremkom paa en Tid, da Danmarks Finansminister udtalte i Folketinget, at man havde Raad til at eftergive 1½ Mill. Kr. af Statens faste Indtægter paa Told. Jeg har altid fundet, at det var en mærkværdig lidet fremskuende Betragtning, og det har jo ogsaa vist sig, at nu sidde vi der. Det er saa langt fra, at vi kunne undvære 1½ Mill. Kr., at vi maatte ønske, at vi havde nogle Gange 1½ Mill. Kr. mere i Indtægt. Det er altsaa, forekommer det mig, med fuldkommen Føje, at det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) retter sin Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal: om man da ikke nu kan komme bort fra denne urimelige Tanke, som bunder i Forudsætningen om, at Statskassen sidder inde med et Skatkammer, fuldt af Guld, hvor man blot behøver at gaa hen og fylde sine Lommer, medens Forholdet jo dog er det, at Staten ikke har andre Værdier eller andre Penge i Kassen end dem, der komme fra Borgerne — og Bønderne naturligvis, jeg gør ingen Forskel paa Borgere og Bønder. Det er jo Indbyggernes Penge, der opsamles i